

Zabawy w czytanie z przedszkolakami

**Inspiracje dla nauczycieli
wychowania przedszkolnego**

**SAMORZĄDOWY OŚRODEK
DORADZTWA METODYCZNEGO
I DOSKONALENIA NAUCZYCIELI
w Kielcach**

Koleżanki i Koledzy Nauczyciele,

Przedstawiam opis kilku pomysłów na uatrakcyjnienie procesu nauki liter oraz pierwszych prób czytania przedszkolaków. Pamiętajmy o tym, że dziecko w wieku przedszkolnym uczy się poprzez zabawę. Proces wprowadzania 5 i 6-latków w świat czytania powinien przebiegać powoli, systematycznie i co najważniejsze w sposób dostosowany do ich możliwości. Nim sięgniemy po plansze demonstracyjne, karty pracy itp. pobawmy się z dziećmi w czytanie.

Anna Filipek

doradca metodyczny wychowania przedszkolnego
w Samorządowym Ośrodku Doradztwa
Metodycznego i Doskonalenia Nauczycieli
w Kielcach

Kielce, październik 2024 r.

„Czytanie książek to najpiękniejsza zabawa jaką ludzkość wymyśliła”

Wisława Szymborska

CZEŚĆ I

PRZEGLĄD METOD NAUKI CZYTANIA

Zaprezentowane poniżej podejścia do nauki czytania były inspiracją do stworzenia zabaw oraz pomocy dydaktycznych, które zostaną opisane w drugiej części niniejszego biuletynu.

1. "Wychowanie przez czytanie" - autorstwa Ireny Koźmińskiej i Elżbiety Olszewskiej

Jest to książka będąca podsumowaniem akcji „Cała Polska czyta dzieciom”. Publikacja ta zawiera wiele niezwykle cennych informacji dotyczących codziennego czytania najmłodszym. Autorki zwracają uwagę na to, że codzienne czytanie książek, które są odpowiednio dobrane do wieku i zainteresowań dziecka, pozytywnie wpływa na rozwój emocjonalny i intelektualny najmłodszych. Autorki zwracają uwagę na to, że 20 minut to wystarczający czas, jaki powinniśmy poświęcić codziennie na wspólne czytanie.

Skąd pomysł, by tego typu publikację określić jako METODĘ nauki czytania skierowaną do najmłodszych?

Otóż wykorzystanie nawet najlepszych, najbardziej wartościowych metod nie zda się na zbyt wiele, jeśli dorosłym zabraknie regularności w proponowaniu dziecku kontaktu z książkami. Poza tym umiejętność czytania ma służyć praktycznemu działaniu jakim jest kontakt z prawdziwą literaturą. Nim więc zabierzemy się za regularną naukę liter, pamiętajmy że efektem naszej pracy ma być nie tylko umiejętność odczytywania słów, ale też motywacja do tego, by sięgać po literaturę.

Jak czytać dziecku?

Przede wszystkim regularnie, interesująco i z dużym zaangażowaniem. Nie może to być obciążenie dla dorosłego, który powinien czytać z radością i okazywać entuzjazm dla wspólnej lektury. Dla rodziców i nauczycieli czytanie powinno być sposobem na spokojny relaks z dzieckiem. Kolejny element, o którym nie wolno zapominać, to dostępność książek. Należy zatem stworzyć biblioteczkę, w której znajdą się pozycje, do których dzieci chętnie sięgną.

Kryteria doboru książek do czytania

Podawowa zasada mówi, że książeczki powinny być ciekawe i stymulujące dla dziecka. Przed czytaniem warto poznać książkę, by upewnić się, że treści w niej zawarte są odpowiednie i wystarczająco ciekawe dla dziecka. Należy pamiętać o tym, że małe dzieci uwielbiają powtórki więc jeśli polubią jakąś książkę to będą ją chciały czytać wiele razy. Do czytania dzieciom wybierajmy książki:

- ciekawe i emocjonujące,
- niosące sensowny przekaz,
- napisane lub tłumaczone ładną, poprawną polszczyzną,
- dostosowane do wrażliwości dziecka – niewzbudzające lęku i niepokoju,
- kształtujące optymizm, pozytywny stosunek do świata i wiarę w siebie,;
- przekazujące pozytywne wartości, promujące wzorce właściwych zachowań i postaw,
- przynoszące rozrywkę na wysokim poziomie, rozwijające dobry smak i poczucie humoru,
- odpowiednie pod względem formy, gatunku, poziomu skomplikowania języka.

2. Odimienna metoda nauki czytania

Autorką „Odimiennej metody nauki czytania” jest prof. Irena Majchrzak, która jako socjolog przez lata pracowała w Meksyku ucząc dzieci. Po powrocie do Polski na początku lat 90-tych postanowiła upowszechnić wypracowaną przez siebie metodę pracy. Dzięki

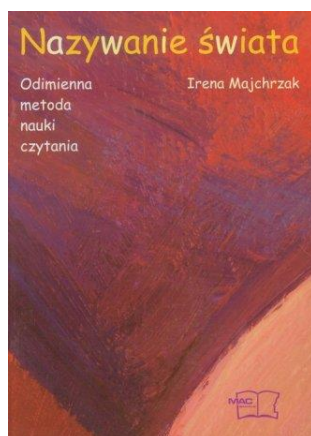
współpracy z jednym z warszawskich przedszkoli udało jej się przystosować opracowaną metodę do warunków polskich.

Jest to metoda wzrokowa, polegająca na globalnym czytaniu słów. Pierwszym czytany przez dzieci słowem jest ich imię, następnie imiona koleżanek i kolegów z grupy. Takie postępowanie wpływa na motywację dzieci do pracy.

W metodzie tej nie prowadzi się analizy słuchowej co ułatwia rozwijanie umiejętności czytania wśród dzieci młodszych oraz dzieci z wadą wymowy. Dzieci uczą się czytać w sposób synchroniczny (wprowadzamy słowa), a nie analityczny (litera po literze).

Kolejne zabawy w trakcie nauki czytania metodą Ireny Majchrzak

Opisane poniżej zabawy są tylko krótkim „spojrzeniem” na metodę i stanowią zaproszenie do lektury książki „Nazywanie świata” autorstwa Ireny Majchrzak. Bardzo dokładny opis pracy metodą zdobędziemy zaś uczestnicząc w szkoleniach prowadzonych przez panią Wandę Kostrzyńską, która jest edukatorką z uprawnieniami nadanymi przez prof. Majchrzak.

- Imię

Każde z dzieci dostaje od nauczyciela swoje imię zapisane na kartce papieru. Dzieci zabierają swoje imiona do domu.

- Wizytówki

Następnego dnia nauczyciel prezentuje imię dziecka w formie drukowanej, przygotowuje 4 karteczki z imieniem:

- dzieci otrzymują dwie karteczki (wersja pisana i drukowana imienia),
- wizytówkę z imieniem na krzeselko,
- wizytówkę służącą do codziennego sprawdzania obecności,

– wizytówkę do szukania liter na ścianie liter.

- Koperty

Dzieci otrzymują koperty w których znajdują się litery, z których mogą ułożyć swoje imię. W grupie wprowadzana jest wówczas zasada, że zawsze po przyjściu do przedszkola dzieci mają za zadanie ułożyć swoje imię. Gdy dzieci opanują umiejętność układania swojego imienia bez pomocy wizytówki, wówczas mogą wymieniać się kopertami z kolegami i koleżankami.

- Wprowadzanie liter - „Korony”

Nauczyciel wprowadza kilka liter dziennie. Robi to odnosząc się do imion dzieci. Dzieci, w których imionach są wprowadzane litery, otrzymują koronę z literą, którą zabierają do domu.

- Loteryjka

Nauczyciel pokazuje karteczki z literami, dzieci na swoich wizytówkach zakrywają literę o której mowa. Wygrywa ten, kto jako pierwszy zakryje wszystkie swoje litery.

- Nazywanie świata

Ten etap nauki czytania polega na tworzeniu podpisów do licznych elementów znajdujących się w sali. Należy jednak pamiętać, by napisy nie znajdowały się w różnych miejscach na stałe. Dzieci powinny mieć szansę samodzielnie je zamieszczać we właściwym miejscu.

- Sesje czytania

Dzieci w ciszy przeglądają książeczki. Każdy samodzielnie.

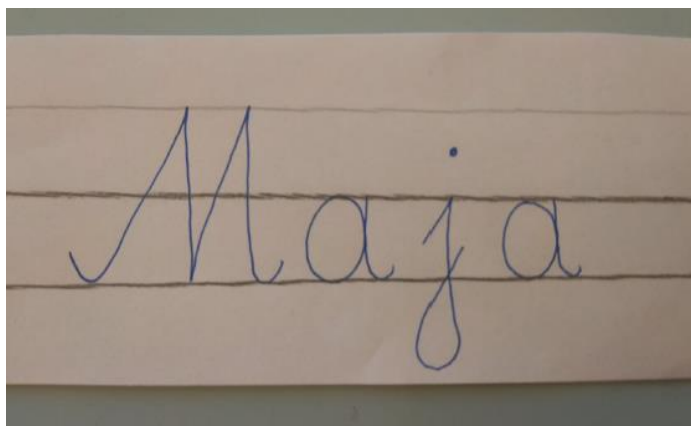
- Gra czytelnicza

Nauczyciel tworzy pomoce służące do rozwijania umiejętności czytelniczych dzieci, np. obrazki i dobieranie podpisów do nich.

- Targ liter

Kilka charakterystycznych elementów metody

a) wizytówki z imieniem pisane odręcznie:

Jest kilka zasad o których musimy pamiętać tworząc tego typu wizytówkę:

- stwórzmy ją w obecności dziecka,
- zapiszmy imię nie łącząc liter (początkującemu „czytelnikowi” będzie łatwiej odczytać),
- kartka, a na której zapisujemy słowo nie może być zbyt gruba, łatwiej będzie nam zrobić „deszcz słów”, a gdy kateczka się zniszczy – po prostu zapiszemy imię ponownie,
- zapiszmy imię długopisem, kredką lub ołówkiem – dzięki temu gdy wizytówka się odwróci, tusz nie przebije na drugą stronę.

b) ściana pełna liter:

Wszystkie litery alfabetu w wersji drukowanej oraz pisanej są wyeksponowane w dostępnym dla dzieci miejscu. Są tylko litery, nie ma żadnego wsparcia wizualnego. Dziecko ma się skupić tylko na porównywaniu liter. Taka pomoc dydaktyczna jest doskonałym wsparciem podczas licznych zabaw z literami.

2. Symultaniczno-sekwencyjna metoda nauki czytania

Twórczynią Symultaniczno-Sekwencyjnej Metody Nauki Czytania@ jest prof. Jagoda Cieszyńska. Metoda ta jest jednym z elementów Metody Krakowskiej@. Na swojej stronie internetowej (<http://www.cieszynska.pl/index.php?s=metoda>) autorka zwraca uwagę na to, że współczesne dzieci są zupełnie inne niż poprzednie pokolenia, przez co stosowane dotychczas metody nauczania czytania (metody analityczne) często okazują się nieskuteczne.

Żyjemy w czasach, w których dzieci bombardowane są obrazem, przez co stymulacja wzrokowa jest niezwykle ważna podczas procesu uczenia się liter i pierwszych prób czytania.

Głównym założeniem metody jest nauka czytania sylabami:

etap I: od samogłosek prymarnych do sylab otwartych;

etap II: od sylaby otwartej do pierwszych wyrazów;

etap III: czytanie sylab zamkniętych:

etap IV: czytanie nowych sylab zamkniętych i otwartych;

etap V: samodzielne czytanie tekstów.

Doskonałym uzupełnieniem pracy metodą jest wykorzystywanie serii książeczek z serii „Kocham czytać” autorstwa J. Cieszyńskiej.

CZEŚĆ II

ZABAWY W CZYTANIE

1. Pudło pełne liter

Dzieci sześciolatnie poznając kolejne litery uczą się rozpoznawać ich różne postaci: wielka i mała drukowana oraz wielka i mała pisana litera. Kolejną trudność, z którą spotykają się przedszkolaki to różne wzory zapisywania liter. Zabawa ta ma na celu utrwalenie kształtu liter oraz rozwija umiejętność budowania prostych słów.

W dużym pudle zostały zgromadzone różne zestawy liter: plastikowe litery magnesy małe i wielkie, drewniane litery, litery z pianki, litery o lustrzanej powierzchni, zwykłe kartonowe litery, litery odręcznie napisane przez nauczycielki. Każda litera alfabetu występuje w około 20-25 egzemplarzach.

Wspólną zabawę dzieci rozpoczynają od posegregowania liter i ułożenia ich na kartonowych talerzykach (np. wszystkie litery A, a itd. na talerzyku z literą A). W trakcie segregowania liter nauczyciel wspiera dzieci zwracając uwagę na litery, które są do siebie podobne, opowiada o podobieństwach i różnicach pomiędzy nimi. Po posegregowaniu liter dzieci ćwiczą budowanie wyrazów, których wydrukowany lub pisany wzór prezentuje nauczyciel. Dzieci starają się również samodzielnie budować wyrazy.

Zabawy z takim zestawem liter pomagają dzieciom utrwalić kształty liter poprzez możliwość oglądania, dotykania i analizowania bardzo różnych wzorów. Jest to bardzo ważne doświadczenie sensoryczne dla dzieci. Dzieci samodzielnie analizują kształt każdej litery, nauczyciel je tylko w tym wspomaga, udziela wskazówek, koryguje ewentualne błędy. Dzięki temu działaniu dzieci samodzielnie wyciągają wnioski dotyczące kształtów znaków alfabetu.

2. Budowanie słów z koralików

Zbiór zabaw rozwijających umiejętność budowania słów oraz odczytywania ich z wykorzystaniem zestawu koralików do nawlekania z literkami:

- „Litery w jajkach niespodziankach”:

Do zabawy został przygotowany zestaw jajek niespodzianek z napisanymi markerem wielkimi i małymi literami pisanymi. Każde z dzieci otrzymuje jajko z określoną literą i musi odnaleźć wszystkie koraliki z wielkimi drukowanymi literami. Zabawa utrwala kształt wielkich i małych liter pisanych w odniesieniu do wielkiej litery drukowanej. Poza tym rozwija zdolności manipulacyjne dzieci, które muszą otwierać i zamykać jajka niespodzianki.

- „Koralikowe słowa”

Przygotowaliśmy zestaw kartoników ze słowami, do których dołączony jest drucik kreatywny, na który dzieci nawlekają koraliki tworząc słowo. Kartoniki występują w dwóch wersjach: z obrazkiem oraz trudniejsza, bez ilustracji. Zabawa rozwija umiejętność wzrokowej analizy oraz syntezy słów.

3. Gil w gnieździe

Na dużej planszy mamy narysowanego gila w gnieździe, który wzywa swoje dzieci. Imiona dzieci to samogłoski A, U, I, Y, E, O.

- „Przywołujemy litery”

Wybrane dziecko jest mamusią, która przywołuje dzieci. Pozostałe dzieci mają litery. Gdy są wzywane, "przylatują do gniazda".

- "Dymki z imionami dzieci”

Dziecko losuje sobie „dymek” z imieniem lub imionami dzieci i musi je odnaleźć. Dziećmi są czerwone zakrętki w których są wielkie litery A, O, U, E, I, Y.

- „Zabawa indywidualna lub w parach”

Dziecko może bawić się samodzielnie. Wówczas uczy się odnajdywać te same litery (nie zwraca uwagi na ich znaczenie). Jeśli w zabawie uczestniczy dorosły, który nazywa litery dziecko bardzo szybko poznaje ich nazwy.

4. Kręgle

Znaną grę w kręgle wykorzystajmy w procesie wprowadzania kolejnych liter. Na każdym kręglu znajduje się inna sylaba, np.: KA, KE, KO, KY, KU, KI. Po zбиciu kręgli dzieci odczytują, które sylaby udało im się zbić.

5. Literkowe różdżki

Do patyczków po lodach przyklejamy plastikowe literki. Powstają w ten sposób magiczne, literkowe różdżki. W czasie zabawy jedno dziecko ma różdżkę z literą. Jest czarodziejem, który chodzi wśród dzieci i wyczarowuje słowa. Dziecko, którego dotknie magiczna różdżka, musi powiedzieć słowo zaczynające się na tę literę. Magia i 100% zaangażowania dzieci gwarantowane.

6. Tęczowe szkiełka

Dzieci korzystają ze szkiełek magnetycznych. Mają kartę pracy, na której znajdują się sylaby lub pojedyncze litery. Nauczyciel lub chętne dziecko pokazuje sylaby lub litery, reszta grupy układa szkiełka na swoich kartach pracy.

7. Robot

Stwórzmy czapkę robota, np z plastikowego durszlaka. Taka zabawka zachęci dzieci do wcielania się w rolę robota, który dzieli wszystkie słowa na sylaby.

8. Co mówią zwierzęta

Dzieci losują zwierzątko ze słoika. Nazywają dźwięk, który wypowiada dane zwierzę. Mają za zadanie znaleźć odpowiednią sylabę wśród rozłożonych kartoników: BE, ME, MU, KO, PI, KU itp.

9. Śpiewanki powtarzanki

Jest to zabawa, która uatrakcyjni pierwsze próby czytania słów. Na tablicy piszemy słowa, które będziemy wyśpiewywać (mogą być w wersji drukowanej). Słowa powinny być dość duże i zapisane kolorową czcionką:

Mama, tata, mama, tata.

Siostra, brat, siostra, brat.

To moja rodzina. To moja rodzina.

Kocham ich.

Nauczyciel wskazuje słowa, dzieci wyśpiewują kolejne sylaby na melodię „Panie Janie”. Po kilkakrotnym odśpiewaniu, możemy zmienić układ poszczególnych słów oraz wybrać „dyrygenta” spośród dzieci. Zabawa ta rozwija umiejętność odczytywania słów. Wprowadzenie elementu śpiewanki uatrakcywnia czynność czytania oraz motywuje dzieci do większego skupienia.

BIBLIOGRAFIA:

- Cieszyńska J. Symultaniczno-sekwencyjna metoda nauki czytania 20 lat później, Centrum Metody Krakowskiej, 2024.
- Majchrzak I., Nazywanie świata. Odimienna metoda nauki czytania, MAC Edukacja, 2004.

CZEŚĆ III

PRZYKŁADY ZABAW

W tej części znajdą Państwo przykłady zabaw oraz aktywności, które realizowane były w trakcie trwania projektu w Przedszkolu Samorządowym nr 40 w Kielcach.

Five Little Monkeys

Link do prezentacji:

<https://view.genial.ly/6040836645e4040d2f09f45f/presentation-waterfalls-presentation>

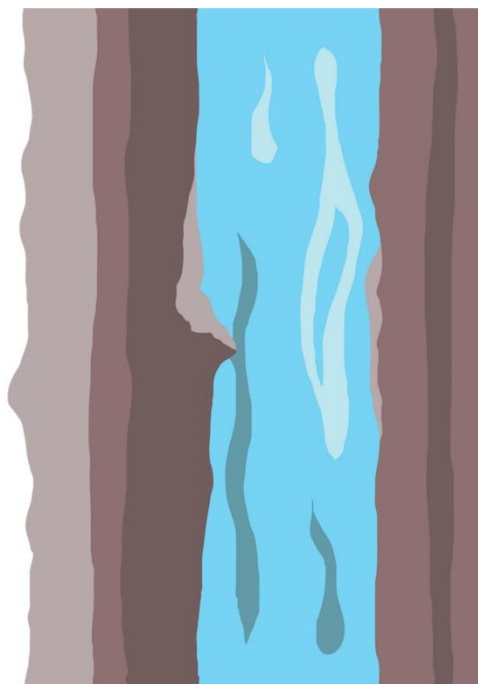
Potrzebujemy: wytłoczkę po jajkach, klocki (5 małych, jeden duży).

Przebieg zabawy:

Nazywamy wszystkie elementy:

5 małych klocków to małpki,
jeden duży klocek to krokodyl,
wytłoczka po jajkach to sceneria wydarzeń –
zagłębienia po jajkach to drzewo,
zamykanie wytłoczki to jezioro w którym pływa
krokodyl.

Dzieci układają wszystkie elementy w swojej
wytłoczce i zaczynamy opowieść:

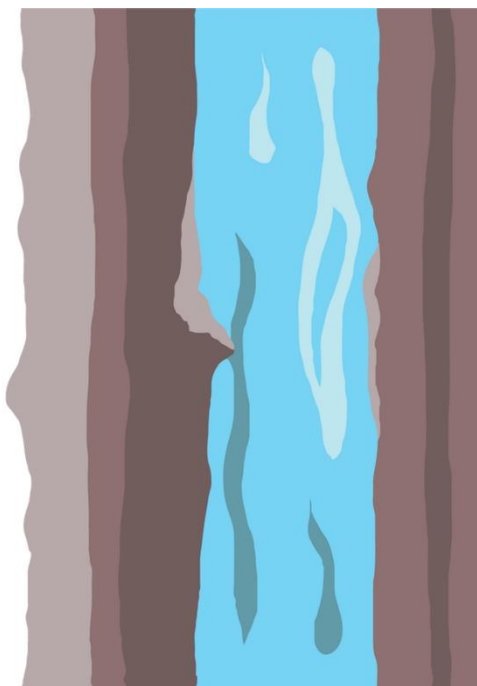

2

ZABAWA PLASTYCZNA

Przez kilka dni bawimy się z dziećmi tworząc pracę plastyczną, która będzie ilustracją do poznanej rymowanki.

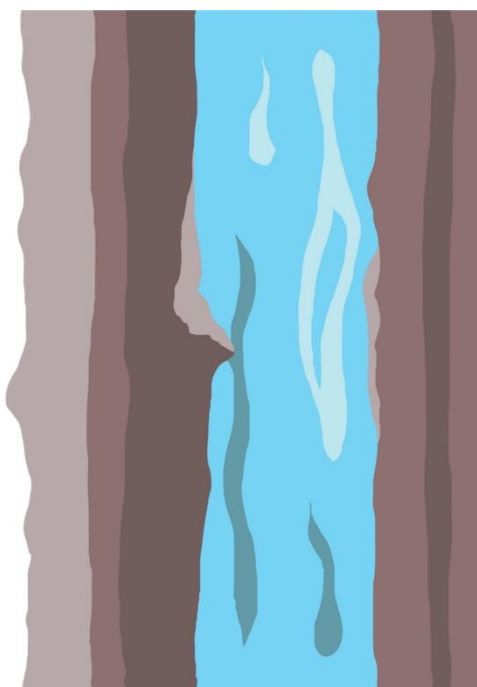

"Fale w kształcie cyfr"

Dzieci przy spokojnej muzyce kreślą wzory cyfr pastelami w morskich kolorach na dużej kartce papieru (kartka przyklejona do stolika). W trakcie zabawy nauczyciel nazywa cyfry po angielsku.

W czasie zabawy:

- poszerzanie pola widzenia (szukanie na kartce narysowanych już cyfr)
- rytmiczne kreślenie cyfr;
- ćwiczenie społeczne: wymiana kredek, używanie zwrotów grzecznościowych;
- ćwiczenie badawcze (dziecko sprawdza, które palce, elementy dłoni można wykorzystać do kreślenia poszczególnych cyfr);
- powstanie karty pracy, nadajemy nazwę karcie pracy – „Cyferkowe fale na jeziorze”;

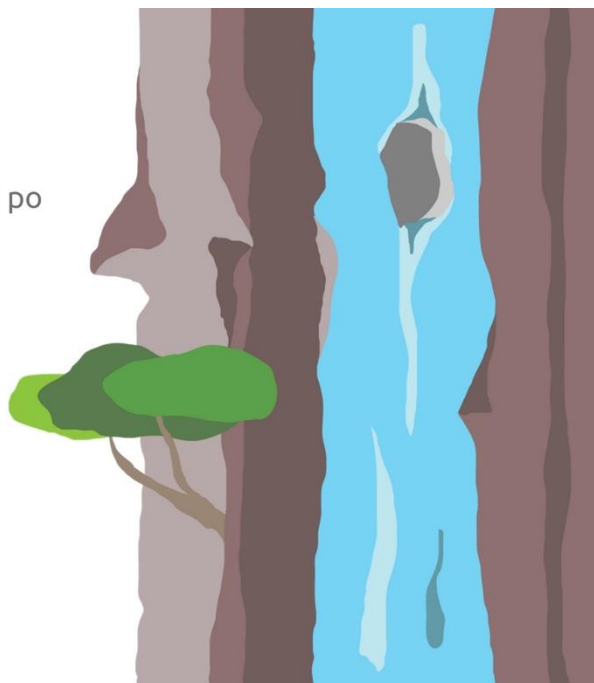

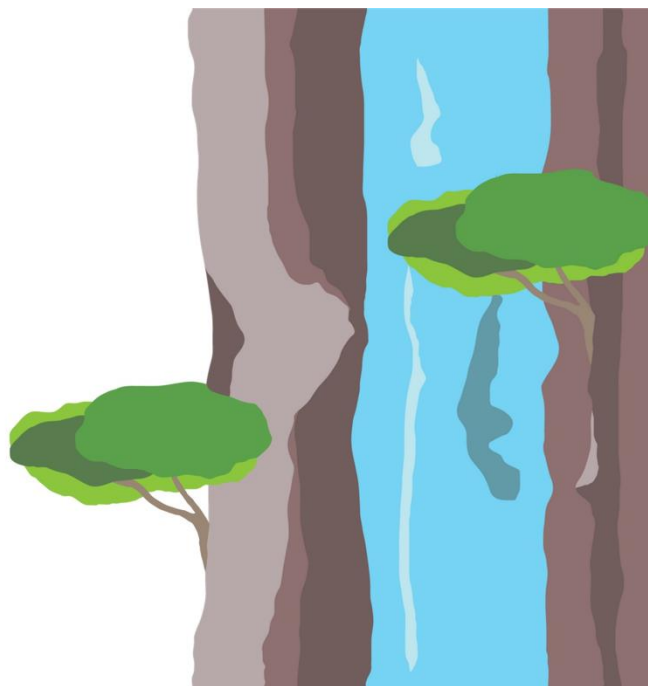
"Mr Crocodile"

Kolejnego dnia skupiamy się na Panu Krokodylu. Po przypomnieniu sobie rymowanki (z pacynkami lub wytłoczkami po jajkach), rozdajemy dzieciom zieloną plastelinę i prosimy, by zgadły co z niej powstanie.

W trakcie tworzenia krokodyla przypominamy sobie nazwy części ciała, kolory, określenia wielkości.

*What colour is the crocodile?
Is he big or small?
How many legs can you see? etc*

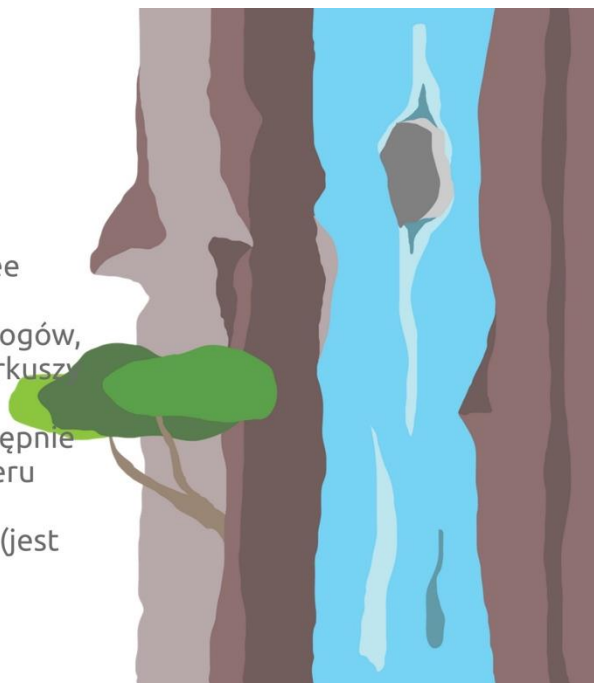

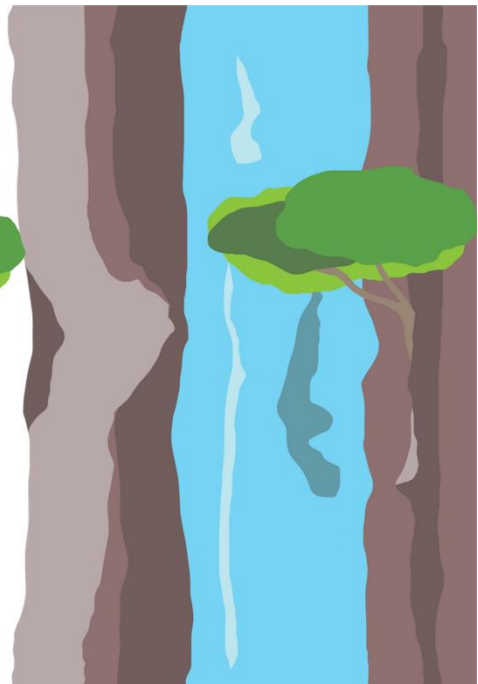

„Tree” – zabawa animacyjna z arkuszem papieru.

Nauczyciel rozdaje dzieciom kawałki szarej tektury. W czasie zabawy:

- Tworzenie lunety i poszukiwanie kolorów wymienionych w śpiewanej piosence – „I see something blue”.
- Oglądanie kartki, przeliczanie jej boków, rogów, porównywanie wielkości poszczególnych arkuszy (po angielsku).
- Nadrywanie kartki w kilku miejscach, następnie zginanie powstałych „gałęzi”. Z kartki papieru tworzy nam się piękne drzewo.
- Dzieci przyklejają drzewo na swojej pracy (jest już na niej jezioro oraz pływający w nim krokodyl).

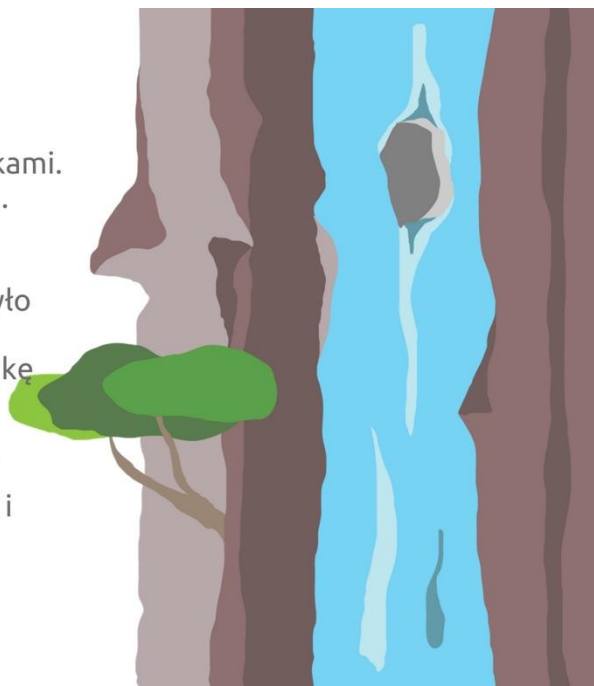

„Monkeys” – zabawy w przeliczanie, porównywanie i określanie kolorów.

Tego dnia bawimy się z kolorowymi kóteczkami. Nauczyciel przygotowuje koła w 5 kolorach. Zaczynamy od "kolorowego deszczu" - rozsypujemy nad dziećmi koła. Dzieci mają za zadanie zebrać tyle kół ile było małpek. Określamy po angielsku kolory, przeliczamy, przypominamy sobie rymowaną bawiąc się z kóteczkami.

Po wszystkich zabawach na dywanie, dzieci ozdabiają kóteczka zamieniając je w małpki i przyklejają na drzewie.

Emotions

Link do prezentacji:

<https://view.genial.ly/5fbba398a4b20562cda5b0de/presentation-emotions>

JAR FULL OF emotions

Zestaw kolorowych koralików możemy wykorzystać w trakcie wprowadzania nazw uczuć. Każdej karcie przedstawiającej dane uczucie przyporządkujemy kolor.

Przebieg zabawy:

Dzieci siadają w kręgu. Na środku wysypujemy koraliki. Włączamy spokojną muzykę (ta zabawa ma nas wyciszyć, uspokoić). Każde dziecko wybiera koralik odpowiadający temu jak się czuje. Dzieci kolejno nawlekają koraliki na sznurek.

Na koniec powstaje "Sznur uczuciowych koralików". Od razu widać jak czuje się grupa ;)

[+ info](#)

BUTELKI sensoryczne

Ciekawą formą prezentacji uczuć jest "zamknięcie ich" w butelkach:)

Butelki dzięki swojej formie mogą pięknie oddać kwintesencję uczuć.

Nie tylko wypełnienie ale też kształt butelki mają znaczenie. Butelki są wspaniałą pomocą ponieważ:

- są trójwymiarowe, można je obejrzeć z każdej strony;
- oglądając je pod światło, gdy wypełnienie wiruje, dziecko z zainteresowaniem ogląda wewnątrz.

EMOTIONS DISCOVERY BOTTLES

Body parts

Link do prezentacji:

<https://view.genial.ly/5f79abe4ff5a000cf0bdc45f/presentation-biuletyn-1-body-parts>

FACE - KLOCKI SENSORYCZNE

ZABAWA TAKIM ZESTAWEM KLOCKÓW POZWALA MŁODSZYM PRZEDSZKOLAKOM NA POĆWICZENIE ICH UMIEJĘTNOŚCI BUDOWANIA, ODTWARZANIA WZORU ORAZ UTRWALENIA TEGO JAK WYGLĄDA TWARZ.

NAUCZYCIEL WSKAZUJE KOLEJNO CZĘŚCI CIAŁA, NAZYWA JE I ZACHĘCA DZIECI DO BUDOWANIA:

- MOUTH...NOSE....EYES.
- ONE MOUTH....ONE NOSE.....TWO EYES.

STARSZE PRZEDSZKOLAKI MOGĄ TWORZYĆ SZALONE STWORY Z LICZNYMI OCZAMI, NOSAMI I USTAMI. A NASTĘPNIE PRZELICZAĆ I NAZYWAĆ CZĘŚCI TWARZY PO ANGIELSKU.

JEŚLI CZĘŚCI TWARZY NA KLOCKACH RÓŻNIĄ SIĘ DOTYKOWO, MOŻEMY POBAWIĆ SIĘ W ZGADYWANKI Z ZASŁONIETYM OCZAMI.

MAGIC MIRROR - RYSUJEMY BUZIE

DZIECI RYSUJĄ NA LUSTERKU SWOJE
ODBICIE. TAKIE ZADANIE WYMAGA
SKUPIENIA, ZAŚ EFEKT KOŃCOWY ZAWSZE
BARDZO CIESZY AUTORA.

- DRAW YOUR EYES.....NOSE.....MOUTH.
- POINT TO YOUR NOSE...

MY FACE - ZABAWA SENSORYCZNA

ZGROMADŹMY CIEKAWY MATERIAŁY, NP.
KORALIKI, CIEKAWĄ STARĄ BIŻUTERIĘ,
KORKOWE PODKŁADKI ITP.

ZAPROŚMY DZIECI DO TWÓRCZEJ ZABAWY
W TWORZENIE SWOJEGO PORTRETU.
TWÓRZMY I NAZYWAJMY CZĘŚCI TWARZY.

Autumn – jesienne inspiracje

Link do prezentacji:

<https://view.genial.ly/6138ee3e05fb130dd3a18a50/presentation-autumnal-presentation>

„Szukamy kasztanów...”

Jesienne skarby możemy ukryć w dużym pojemniku wypełnionym ryżem. Odnajdywanie kasztanów, szyszek, żołądki i dyni zakopanych w pudle sensorycznym jest wspaniałą zabawą dla dzieci. Odnalezione rzeczy możemy segregować, porównywać, opisywać ich ciężar i wielkość (big, small, heavy, light) oraz przeliczać. To zabawa która rozbudza dziecięcą ciekawość oraz wspaniale wycisza.

„Liście na gałązce”

Gdy dzieci przyniosą "jesienne skarby" do przedszkola, możemy je wykorzystać do zabawy.

Zadanie dzieci polega na tym by za pomocą spinaczy do bielizny przyczepiły jak najwięcej liści na gałązce drzewa. Dodatkowo dzieci nazywają kolory oraz przeliczają liście i porównują.

Jesienna butelka sensoryczna – „Spadające liście”.

W butelce wypełnionej wodą znajdują się różnego rodzaju liście (np. cekinowe, plastikowe lub filcowe listki). Dzieci obserwują tempo ich opadania, porównują ich kolor, relaksują się. Dodatkowe zadanie to odnalezienie w butelce liści o których opowiada nauczyciel, np. "Find red".

Jesienna masa plastyczna wykorzystywana w trakcie zabaw:

Przepis:

1 szklanka mąki, ¼ szklanki soli, ½ łyżki oleju roślinnego, 1 łyżeczka proszku do pieczenia, ½ łyżeczki gałki muskatołowej, 1 łyżeczka cynamonu, 1 szklanka wody, czerwony barwnik spożywczy.

Przygotowanie:

Wszystkie składniki łączymy, gotujemy chwilę w garnku, gdy przestygnie zagniatamy.

Christmas

Link do prezentacji:

<https://view.genial.ly/613c7f677602e60d61413392/presentation-winter-presentation>

Druciki kreatywne, pomponiki i filc...

By zainspirować dzieci do nazywania kolorów oraz przeliczania po angielsku, zaproponujmy dzieciom bardzo prostą i angażującą zabawę.

Z filcu wytnijmy choinkę do ozdabiania pomponikami. Zaś z drucików kreatywnych stwórzmy proste drzewko na które dzieci mogą wkładać pomponiki. Zabawa trwa tak długo, jak długo pomponiki utrzymają się na drzewku.

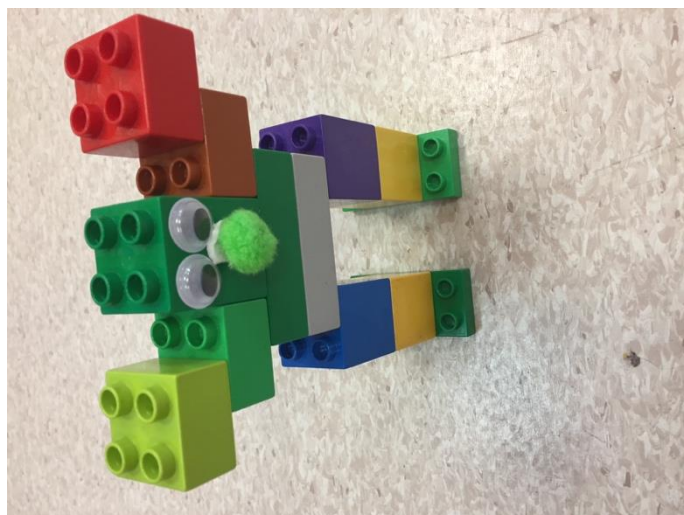

Część IV

RELACJA ZDJĘCIOWA Z REALIZACJI PROJEKTU W KIELECKICH PRZEDSZKOLACH

Przedszkole Samorządowe nr 2 w Kielcach

Nauczyciel: Karolina Piotrowska-Plech

Przedszkole Samorządowe nr 30 w Kielcach

Nauczyciel – Dagmara Zielonka

Przedszkole Samorządowe nr 24 w Kielcach

Nauczyciel – Ewa Dziewit

